

[Lasse Budtz]

Der var kun få nye resolutionsforslag i komiteerne. Noget i retning af 95 pct. af samtlige resolutioner var gengangere, men det stemmemønster, Danmark har fulgt, har på en række områder efter socialdemokratiets mening været tilfredsstillende. Der kom således kun én resolution til afstemning om forhindring af våbenkapløbet i det ydre rum, og Danmark var helt klart positiv over for denne resolution. Det er ikke så mærkeligt, når man tænker på de to dagsordener, folkettingen har vedtaget, men alligevel er det da rart, at vor stemme blev afgivet på den måde, som vi også synes er rigtig.

Det svensk-mexicanske resolutionsforslag om fastfrysning, L 39, blev i år vedtaget med relativt bred vestlig støtte, og her stemte Danmark sammen med Norge, Grækenland, Irland, Sverige, Finland, Australien og New Zealand. Der var nogle NATO-lande, der stemte imod. Det, det er magtpåliggende for os at konstatere, er, at den aktive afspændings- og nedrustningspolitik, socialdemokratiet har anbefalet, og som har opbakning fra flertallet i dette ting, i stadig højere grad deles af andre lande.

Vi havde godt set, at Danmark havde støttet det mexicanske resolutionsforslag, L 49. Det er det forslag, der går på en udvidelse af proceduren i forbindelse med ikke-spredningsaftalen. Det kunne altså ikke lade sig gøre. Det er ikke noget kernepunkt i denne forbindelse, fordi Danmark sammen med Australien og Norge stod bag et resolutionsforslag om en omfattende prøvestopaf tale, der i år havde fået en skærpet formulering. Det må jeg også betragte som en klar fordel, set med socialdemokratiets øjne.

Der er imidlertid stadig væk et problem tilbage, og det er spørgsmålet om ikke-førstegangsbrug af atomvåben.

Som man vil vide, har socialdemokratiet i år anbefalet regeringen at stemme imod det østtysk-cubansk-ungarnske forslag, som vi sidste år foreslog at man undlod at stemme til. Det har vi gjort på den måde, at vi har ladet det ledsage af en anbefaling af, at regeringen selv tager et initiativ i denne sammenhæng. Vi syntes ikke, at den kommunistiske resolution var særlig velformuleret, og vi syntes heller ikke, at det var den mest eftertragtede værdige samling af lande, der havde fremsat dette forslag, selv om tankegangen i

det var rigtig, men formuleringerne var ikke gode nok.

Derfor mener vi faktisk, at regeringen burde tage et initiativ selv. Vi mener, at regeringen burde have sagt allerede i komiteen – den kan måske gøre det senere på generalforsamlingen – at Danmark ikke ønsker at stemme for dette forslag, men er indstillet på at arbejde for en international aftale om ikke-førstegangsbrug af atomvåben. En aftale herom forudsætter selvfølgelig forhandlinger og enighed mellem parterne i Øst og Vest, og at tilvejebringe en sådan enighed kræver en aktiv indsats, både af alliancefrie lande og af medlemmer af de vestlige og de østlige forsvarsfællesskaber.

Og så kunne regeringen tilføje, at Danmark derfor sammen med ligesindede lande i vestlige alliancer, også gerne blandt de ubundne, vil tage initiativ til at fremsætte et afbalanceret resolutionsforslag, der opfordrer til forhandlinger om indgåelse af en sådan aftale. Dette ville være fuldstændig i overensstemmelse med det, som er anført i et af punkterne i den berømte 3. maj-dagsorden, som regeringen helt klart nu har accepteret som grundlaget for regeringens afspændings- og nedrustningsinitiativ.

Jeg skal som en konsekvens heraf om et øjeblik fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, men inden jeg gør det, vil jeg gerne sige, at socialdemokratiet mener, at netop i FN-forbindelse måtte det være muligt at samle samtlige partier i dette ting til fordel for et aktivt, positivt nedrustnings- og afspændingsarbejde i og i forbindelse med FN. Vi vil meget indtrængende opfordre alle partier til at slutte op bag en sådan kurs. Socialdemokratiet vil meget gerne medvirke til et sådant fællesskab, og vi vil også gerne i denne forbindelse kunne udvide samarbejdet om sikkerhedspolitikken. Derfor fortsætter vi selvfølgelig forsøgene på at nå frem til noget, der minder om mere fælles holdninger i det midlertidige sikkerhedspolitiske udvalg, folketinget har nedsat.

Vi lægger altså kolossal vægt på, at Danmark fører en aktiv nedrustnings- og afspændingspolitik, også i forbindelse med FN. Vi mener, at afspændingspolitik bør føres i alle internationale organisationer. Derfor står det os ikke ganske klart, hvordan forsvarsministeren ifølge pressen kan have underskrevet et communiqué, der udtaler sig positivt om